

N:o 14/1937.

ning till Älands landsting med anledning av landstingsmannen Herman Mattssons petition angående odling och insamling av medicinalväxter.

Sedan landstingsmannen Herman Mattsson uti en till Landstinget ingiven petition av den 17 februari 1937 anhållit, att Landstinget ville giva landskapsnämnden i uppdrag att undersöka avsättningsmöjligheterna för medicinalväxter och lönsamheten därav samt eventuellt nödbefunnen rådgivning angående insamling, uppbevaring och försäljning av sådana växter, har Landstinget vid plenum den 19 i nyss nämnda månad beslutat efter diskussion lägga finans- och ekonomiskottets betänkande N:o 1/1937 till grund för ärendets behandling samt i skrivelse till landskapsnämnden av den 12 april berörda år insänt transumt ur protokollet med Landstingets beslut i frågan.

Till fullgörande av Landstingets uppdrag får landskapsnämnden framhålla följande:

För närmare utredning av föreliggande petition har landskapsnämndens lantbruksavdelning inbegärt yttrande av samtliga apoteksinnehavare i landskapet ävensom av Svenska Medicinalväxtföreningen i Stockholm. Av de inkomna utlåtandena framgår, att insamling av medicinalväxter under vissa förutsättningar torde löna sig, men att odling av dylika växter icke vore att förorda. Så meddelar Svenska Medicinalväxtföreningen att användningen av medicinalväxter alltmer gått tillbaka i Sverige och att åtgången för närvarande är mycket ringa samt

att föreningen upphört med odlingen av läkeväxter, enär droghandlaren och apotek erhålla sådan vara till billigare pris genom import. Innehavaren av Mariehamns stamapotek, apotekaren K. Emil Grönberg, som till landskapsnämnden ingivit en förtjänstfull och uttömmande utredning i ärendet, meddelar, att apoteket i Mariehamn uppköper de växter droger apotekets behov påkallar och att apoteket yttermera åtager sig förmedlingen av dylika växter till härför intresserade företag, dock endast i sådant fall att fullgod vara insamlas och emot en viss procents ersättning. Likaså framhåller apotekaren N. Mattsson i Kumlinge, att han gärna åtager sig att förmedla medicinalväxter till medicinska fabriker och engrosfirmor, men påpekar att all insamling av dessa växter bör ske med största omsorg, ty "motsvarar ej drogen finska farmakopéns fordringar, vad de verksamma beståndsdelarna beträffa, är den värdelös." Möjligheter till avsättning för läkeväxter finnas sålunda i viss mån på Åland, men är lönsamheten av en insamling av dylika växter svår att kunna beräkna, då andna siffror ej finnas att tillgå än approximativa inköpspris för torr, appreterad och diminuerad drog och torde även dessa pris kunna uppvisa betydande växlingar. Så uppgives det att prisdifferenser uppgående ända till 100 % icke äro ovanliga. Uppköparens anspråk på huvudsakligast torr och diminuerad vara förutsätter att en ändamålsenlig inrättning uppföres, men måste man då även räkna med betydande arbetskostnader. Av det ovan anförda torde framgå, att petitionärens förslag om odling och insamling av medicinalväxter icke har den betydelse för Åländska

förhållanden som förslagsställaren tänkt sig. Då emellertid tvenne apotek inom landskapet förklarat sig villiga att i mån av behov inköpa läkeväxter och även förmedla dylika till medicinska företag, har landskapsnämnden dock ansett motiv föreligga för upplysnings- och rådgivningsverksamhet i föreliggande ämne och ansett i likhet med finans- och ekonomiutskottet att denna rådgivning lämpligast borde ske i samband med lantbruksklubbverksamheten, emedan ifrågavarande insamlingsarbete bäst lämpar sig för barn och ungdom, som helt säkert lätt kunna lära sig att igenkänna de riktiga medicinalväxterna och de delar av desamma, som äro lämpliga till droger. Då nu antydda upplysnings- och rådgivningsverksamhet helst bör anförtrös en person, som jämte de nödiga botaniska insikterna även är förtrogen med farmakologiska förhållanden, vore det måhända saken till fromma, om Ålands Ungdomsförbunds lantbruksklubb-utskott i samråd med apoteken planlade ifrågavarande insamling och även överlade om instruktionsverksamheten i förevarande avseende.

Då landskapsnämnden icke funnit, att särskilt anslag för nu ifrågavarande syfte upptagits i rikets budget, har nämnden ej velat föreslå upptagande av särskilt anslag härför i landskapets budget, men ansett att, för den händelse intresse finnes för en nu nämnd upplysnings- och rådgivningsverksamhet i de kretsar, som stå lantbruksklubbverksamheten nära, hinder ej möter att för en dylik verksamhet anvisa bidrag ur anslaget till näringarnas främjande, förslagsvis till ett belopp om högst 2.000 mark.

Mariehamn den 27 oktober 1937.

Hampshire

Yours